Napsal uživatel Chichichimney
Čtvrtek, 01 Červen 2000 01:00

Když jsem si přečetl pátečního Portýra, v článku "Matematika Trampské porty" jsem nalezl údaje k počtu soutěžních kapel v jednotlivých oblastech. To, že v Praze a v Brně se hlásí každoročně nejvíc kapel, mě vůbec nepřekvapilo, a že v těchto regionech se statistickou průkazností nachází mnohem více kvalitních kapel než v jiných regionech, se všeobecně ví také. Co mně však vyrazilo dech, byl značný nepoměr mezi počtem přihlášených v jednotlivých regionech (45 nejvíce - v Brně ku 12 nejméně - v Polabí). Tento nepoměr není bohužel žádným způsobem zahrnut do klíče, dle kterého kapely postupují dále. Vítěz postupuje přímo do finále, druhý do semifinále a třetí (když se rada starších ustrne) může dostat divokou kartu, která jí otevře bránu rovněž do semifinále. Soutěžili jsme v Praze a s odřenýma ušima jsme skončili třetí. Proti profesionálně hrajícímu Kvokálu se hraje všem kapelám velmi špatně, a proto se již několik let v Praze soutěží jen o druhé a třetí místo. Ti chytřejší se proto hlásí do jiných oblastních kol (např. pokud trianglista skupiny má v Polabí dědečka atd.). Následuje tedy semifinále a na pár řádcích bych shrnul, co to obnáší.

Předně musíte přijet už v pátek ráno na zvukovou zkoušku, což je pro pracující velmi nepříjemná věc, zvláště pro učitele. Budiž, ale podle zaslaného harmonogramu to nikdy neběží, a přijedete-li ve dvanáct místo v devět, nic se nestane a ještě zjistíte, že jste tu druzí. Semifinále probíhá naprosto nedůstojně. Bylo mi líto písničkáře, který sem přijel z Trenčína, aby si zde zahrál tři soutěžní písničky před naprosto prázdným sálem a pak aby mohl jet jako neúspěšný semifinalista domů. Chápu snahu organizátorů, umožnit co nejvíce kapelám zahrát si v Ústí, ale zároveň dobře vím (neb se s těmi kapelami v zákulisí vídám), jaké pocity neúspěšní semifinalisté zažívají. A není to pouze zklamání z neúspěchu v soutěži. Jako cena útěchy je pro účinkující (zároveň i pro ty úspěšné) domluveno půlhodinové vystoupení na terase místní restaurace. I toto vystoupení si musíte náležitě vyběhat. Kdo není poměrů znalý, tomu se může stát, že si zde nezahraje vůbec. My jsme poměrů znalí byli, a tak jsme si zde zahráli dvakrát. Zde je většinou plno, ale půlka z "posluchačů" dělá především to, co musí všichni lidi dělat, aby nevymřeli - jíst. A druhá půlka je již "ožralá" jako trampi. Tleská se jen tomu, co tito "hudební znalci" znají, a vlastní tvorba kapel je vůbec nezajímá. Největší úspěch proto zde měla jedna kapela s písní "Moje střevíčky jsou jako ze zlata". Zatímco konzumenti jídla sedí pěkně ve stínu velkých slunečníků, tak kapela hraje na přímém slunci a půlhodina se stává utrpením. Předloni jsem si zde uhnal úžeh, takže až budete hrát příště na terase vy, tak rozhodně pokrývky na hlavu !!! (Z předchozí věty vyplývá, že to zde fungovalo stejně i před dvěma lety).

Přesuňme se do finále. Zde je už vše jak má být a hrát před tolika lidmi, je ohromná zkušenost a krásný zážitek, bez ohledu na to, zda kapela získá trofej nebo ne. Co by však mohli organizátoři bez většího úsilí udělat, je vyhlásit v interpretační a divácké soutěži i pořadí na dalších místech. Z kuloárů vím, že tato snaha je tu již řadu let, ale zřejmě pan Novotný vyplýtval vymezený čas historkou o tom, jak skákal bungee jumping, a na vyhlášení dalšího pořadí už mu nezbyl čas. A nebo to bylo jinak ? Rozhodně teď budu muset složitě zjišťovat, kolikátí jsme vlastně byli, neboť i případné umístění na druhém či třetím místě budu považovat za veliký úspěch v tak silné konkurenci kapel.

Vážím si všech, kteří se podílejí na organizaci Trampské porty, vím, jakou spoustu práce odvedli, a rozhodně ji nechci znevažovat. Velmi si cením i všech úspěchů, které jsme zde

dosáhli. Jen mně přijde líto kapel, které se po ohromném úsilí dostanou do semifinále, a zde mnohé z nich zažijí velké rozčarování a samozřejmě se se svou zkušeností podělí se spřátelenými kapelami. A to je pro jinak výborně organizovaný festival s překrásnou myšlenkou škoda. Rozhodneme-li se ještě příští rok soutěžit, přihlásíme se raději do Polabského kola, i kdybych se zde měl přihlásit k trvalému pobytu, neb semifinále již nikdy zažít nechci.

PS: Budiž tento článek zpětnou vazbou pro organizátory a zároveň informací pro kapely.